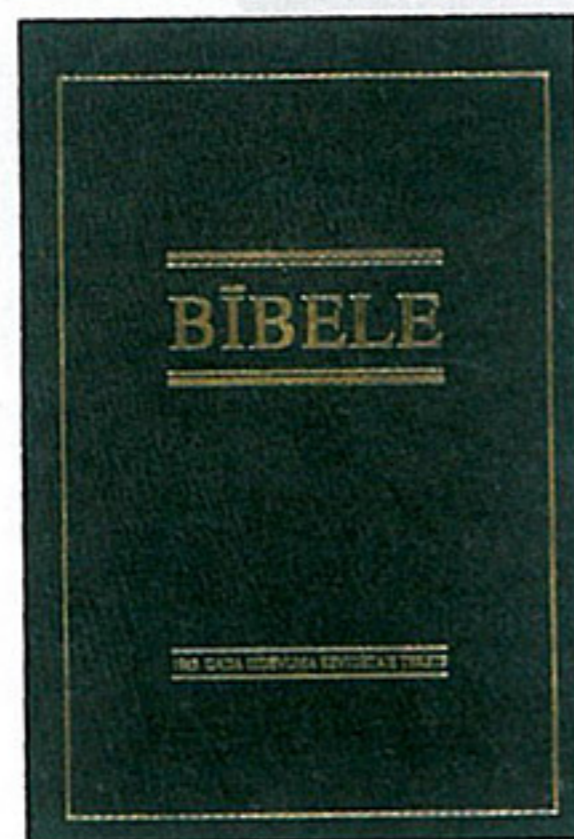

Saeimas deputāte INGŪNA RĪBENA grāmatas pielīdzina gudriem cilvēkiem, ar kuriem vienmēr ir interesanti parunāties. "Man uz naktsskapīša ir vismaz metru augsts grāmatu krāvums, dažkārt mēdzu paņemt kādu no tām un palasīt. Ir grāmatas, kuras lasu jau 30 gadus," – teic Ingūna.

Grāmatas mūža garumā

"Gadiem ejot, es reti sev laižu klāt svešus rakstniekus. Virkne autoru ir auguši un mainījušies līdz ar mani. Piemēram, lietuviešu rakstniece **Jurga Ivanauskaite**. Atceros, viņas pirmā latviski iznākusi grāmata *Ragana un lietus* bija absolūta eksplozija un brīnums mūsu platuma grādos un trafaretajā domāšanā. Ivanauskaitei pieder mana uzticība, tāpēc esmu lasījusi gandrīz visas viņas latviski izdotās grāmatas. Lasot atļaujos mazliet ielocīt lapu malas un pie tām vietām vēlāk atgriezties. Grāmatu *Sapņiem līdzī* no jauna paņēmu rokās pēc Jurgas Ivanauskaites aiziešanas, un ielocījumu tajā ir patiešām daudz.

Grāmata, ko var lasīt visa mūža garumā, ir *Bībele*. Šī grāmatu grāmata ir neaptverami ietilpīga. Katru reizi to lasot, atkal no jauna saprotu, kas tajā brīdī esmu. Lasīt Bībeli – tā nav atpūta. Tas ir darbs un pienākums, kas jā dara. Jautājumi, par kuriem runā Bībele, ir vienīgie, par kuriem uz šīs pasaules vērts domāt.

Man ir radniecīgs tas skumji ironiskais vai ironiski skaudrais veids, kādā par vistragiskāko uz pasaules spēj runāt **Kurts Vonnegūts**. Romānu *Lopkautuve Nr. 5* un citus viņa darbus es varu citēt un citēt, zinu desmitiem gabaliņu no Vonnegūta. Saeimā bieži atceros vārdus no šīs grāmatas: "Man tā vien šķiet, ka jums, čaļi, nāksies sacerēt labi daudz jaunu melu, citādi ļautiņiem vairs negribēsies dzīvot." Bezgala aktuāli, vai ne? Vonnegūta darbus sāku lasīt 1973. gadā, kad iznāca viņa pirmā grāmata *Kaķa šūpulis*. Man patīk viņa valoda – bez patētiskas sīkalošanās, raudulīguma, nevajadzīga sentimenta. Par svēto

un patiesi tragisko šajā tik ciniskajā laikā un pasaulē man ir pieņemams runāt tā, kā to dara Vonnegūts – ar ironiju, it kā ākstoties, bet tajā pašā laikā lasītājam izjūtot, kāda cilvēce un izmisums slēpjas aiz šiem vārdiem.

Ja citiem omas uzlabošanai pie gultas stāv Jaroslava Haška *Šveiks*, man šim nolūkam kalpo **Džordža Orvela** *Dzīvnieku ferma*. Pirmo reizi to izlasīju padomju laikā, kad šī grāmata ceļoja no rokas rokā. Toreiz lasīju *Dzīvnieku fermu*, domājot par tajā laikā pastāvošo iekārtu, bet tagad saprotu, ka tā ir tikpat trāpīga arī neatkarīgā Latvijā. Tā ir ģeniālas literatūras pazīme – būt lasāmai jebkurā valstī, laikā un

vecumā, un tā vienmēr un visur būs aktuāla.

Atradums man bija **Frederika Beigbedera** slavenais romāns **14,99 eiro**, ko man ieteica bērni. Šajā grāmatā ir izcili precīzi formulēts šis laiks un reklāmas vieta tajā: "Ko es tur varu darīt, ja cilvēce ir izdomājusi Dievu aizstāt ar plaša patēriņa precēm." Vai arī: "Burvju triks ir izdevies – cilvēkiem, kuri to nevar atļauties, mēs esam radījuši vēlmi nopirkt jaunu lietu, kas vēl pirms desmit minūtēm viņiem nebija vajadzīga." Un, protams: "Cilvēce beidzot ir atradusi mērķi – pelnīt naudu, lai varētu līdzināties reklāmai." Šī grāmata ir citēšanas vērtā. **U**

